

Sygn. akt III AUz 45/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Marek Żurecki
Sędziowie :	SSA Jolanta Pietrzak
	SSO del. Anna Petri

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania J. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z zażaleniem ubezpieczonego J. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego w Rybniku

z dnia 25 listopada 2015r., sygn. akt IX U 965/15

postanawia:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **wniosek ubezpieczonego z dnia 27 kwietnia 2015r. o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 17 marca 2015r. przekazać organowi rentowemu celem rozpoznania.**

/-/SSA J. Pietrzak /-/SSA M. Żurecki /-/SSO del. A. Petri

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUz 45/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2015r. Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku odrzucił odwołanie ubezpieczonego J. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 12 maja 2015r.,

przyznającej mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na okres od 6 czerwca 2014r. do 30 kwietnia 2017r.

Sąd I instancji wyjaśnił, że z mocy art. 477⁹ § 1 k.p.c. odwołanie ubezpieczonego z dnia 27 sierpnia 2015r. podlega odrzuceniu z powodu nadmiernego przekroczenia miesięcznego terminu do jego wniesienia, liczonego od dnia doręczenia mu z początkiem czerwca 2015r. zaskarżonej decyzji.

Zażalenie na to postanowienie wniósł ubezpieczony domagając się jego zmiany i przyznania prawa do renty za okres od 30 września 2013r. do 6 czerwca 2014r. Wskazał, że zaskarżoną decyzję otrzymał 3 czerwca 2015r., a odwołanie sporządzone przez pełnomocnika złożył w dniu 22 czerwca 2015r. Stąd, błędnie Sąd I instancji przyjął, że zostało ono wniesione z przekroczeniem terminu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w całości podziela słuszność rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Zażalenie ubezpieczonego nie wnosi do sprawy żadnych nowych okoliczności faktycznych, ani prawnych, które mogłyby stanowić podstawę do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Jak trafnie ocenił Sąd I instancji, odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 12 maja 2015r., złożone w dniu 27 sierpnia 2015r., podlegało odrzuceniu jako złożone z nadmiernym przekroczeniem terminu. Zgodnie z treścią prawidłowo powołanego przez organ orzekający art. 477⁹ § 1 k.p.c., odwołanie od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ w terminie miesiąca od dnia doręczenia odpisu decyzji. Ubezpieczony otrzymał zaskarżoną decyzję w dniu 5 czerwca 2015r., co przyznał w swym pierwszym odwołaniu od tej decyzji złożonym 26 czerwca 2015r. Zawierała ona prawidłowe pouczenie o prawie i terminie wniesienia odwołania. Podlegające rozpoznaniu w niniejszej sprawie drugie odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji zostało tymczasem nadane przez odwołującego dnia 27 sierpnia 2015r.

(data stempla pocztowego - k. 3) tj. po upływie dwóch miesięcy i 22 dni od otrzymania przez niego zaskarżonej decyzji.

W tej sytuacji, Sąd Okręgowy prawidłowo zastosował przepis art. 477⁹ § 3 k.p.c., w myśl którego sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Przekroczenie terminu do wniesienia odwołania wynosiło miesiąc i 22 dni, więc było zdecydowanie nadmierne. Ponadto, doszło do niego z powodu wadliwego pouczenia ubezpieczonego przez jego dotychczasowego fachowego pełnomocnika, iż odwołanie może wnieść do sądu w każdym czasie. Tymczasem, za błędy swego pełnomocnika ubezpieczony odpowiada, jak za własne działanie. Brak więc także podstaw do uznania, iż uchybienie terminowi do wniesienia odwołania nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego.

Zważyć przy tym należy, iż w myśl powołanego na wstępie art. 477⁹ § 1 k.p.c., odwołanie można złożyć nawet do protokołu. Wystarczy przy tym wykazanie w nim braku akceptacji treści zaskarżonej decyzji. Nie musi zatem ono spełniać żadnych szczególnych wymogów i ma całkiem odformalizowaną postać. Do jego sporządzenia nie była zatem potrzebna żadna nadzwyczajna wiedza.

Jak wynika z postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2013r. (III CZ 6/13; LEX nr 1314372), na stronie zobowiązanej do dokonania czynności procesowej

w określonym terminie ciąży obowiązek zachowania należytej staranności w celu jego dotrzymania, której miernikiem jest obiektywnie oceniana staranność, jakiej można wymagać od osoby właściwie dbającej o swoje interesy procesowe. Uchybienie w tym względzie, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem, narusza obiektywny miernik staranności

i stanowi podstawę do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, skoro nawet lekkie niedbalstwo świadczy o zawinionym niedokonaniu czynności w terminie (tak też postanowienia Sądu Najwyższego z 23 listopada 2005r., II CZ 103/05, niepubl. i z 26 kwietnia 2007r., III CZ 22/07, niepubl.). Przez analogię, treść tego postanowienia należy odnosić również do obowiązku zachowania ustawowego terminu do wniesienia odwołania.

Działania podejmowane przez odwołującego w związku z zamiarem zaskarżenia decyzji organu rentowego z dnia 12 maja 2015r. i koniecznością dochowania terminu do wniesienia kolejnego odwołania od niej, nacechowane były rażącym niedbalstwem. Całkowicie zbagatelizował on pouczenie o terminie do wniesienia odwołania, zawarte w treści zaskarżonej decyzji, bazując na sprzecznych z nim pouczeniach swego pełnomocnika. Jego rażące niedbalstwo w tym zakresie, skutkujące nadmiernym uchybieniem terminowi do wniesienia odwołania, musiało prowadzić do jego odrzucenia przez Sąd I instancji, znajdujące uzasadnienie w powołanych przepisach prawa.

Odnosząc się do argumentacji ubezpieczonego przytoczonej w zażaleniu, wskazać należy, iż błędnie zakłada on, iż w niniejszym postępowaniu rozpoznawane jest jego odwołanie od zaskarżonej decyzji, sporządzone przez jego pełnomocnika 22 czerwca 2015r.

i złożone w organie rentowym w ustawowym terminie, tj. 26 czerwca 2015r. Tymczasem, sprawa ubezpieczonego zainicjowana owym odwołaniem została definitywnie zakończona prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka Zamiejscowego

w Rybniku z dnia 21 lipca 2015r., wydanym w sprawie o sygn. akt IX U 672/15, o odrzuceniu odwołania, doręczonym pełnomocnikowi ubezpieczonego w dniu 29 lipca 2015r. Wówczas przyczyną odrzucenia terminowo wniesionego odwołania, z mocy art. 477⁽⁹⁾ § 3⁽¹⁾ k.p.c., było niezłożenie przez ubezpieczonego sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika z dnia

17 marca 2015r., stanowiącego podstawę wydania zaskarżonej decyzji. Z uwagi

na prawomocność postanowienia odrzucającego terminowo wniesione wówczas przez ubezpieczonego odwołanie z dnia 26 czerwca 2015r. nie może ono już stanowić przedmiotu rozpoznania Sądu, jak chciałby tego odwołujący. Nie bez znaczenia przy ocenie zawinienia ubezpieczonego w złożeniu kolejnego odwołania po upływie ustawowego terminu jest przy tym fakt, iż zostało ono nadane 27 sierpnia 2015r., tj. dopiero po upływie niemal miesiąca od otrzymania przez jego pełnomocnika w dniu 29 lipca 2015r. postanowienia

o odrzuceniu poprzedniego odwołania. Te okoliczności dodatkowo przemawiają za trafnością zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na względzie, na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Apelacyjny orzekł, jak w punkcie pierwszym części dyspozytywnej postanowienia.

Jednocześnie biorąc pod uwagę uprzednie kwestionowanie już przez ubezpieczonego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 17 marca 2015r., stosownie do art. 477¹⁰ § 2 k.p.c., jego pismo złożone organowi rentowemu w dniu 27 kwietnia 2015r. potraktowano jako wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od tego orzeczenia i w punkcie drugim sentencji postanowienia przekazano je organowi rentowemu celem rozpoznania.

/-/SSA J. Pietrzak /-/SSA M. Żurecki /-/SSO del. A. Petri

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR